

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

18.01.2023.

Poslovni broj: 68 GŽ-1837/2021-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Andrine Raspor Flis, kao predsjednice vijeća, Marine Kunić Stipčić, kao suca izvjestitelja i člana vijeća i, Željke Rožić Kaleb kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Ljubice Jagić iz Lovrećih Sela 32, OIB: 13573713639, koju zastupa punomoćnica Indira Isaković, odvjetnica u Zagrebu, Petrinjska 14, protiv tuženika Usavršavanje d.o.o. u stečaju iz Velike Gorice, S. Kolara 3, OIB: 19466359042, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ivica Boltužić iz Zagreba, Jordanovac 13, OIB: 24281705494, radi utvrđenja ništetnosti ugovora, utvrđenja prava vlasništva i uspostava prijašnjeg z.k. stanja, odlučujući o žalbi tužiteljice izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Zlataru, Stalne službe u Krapini, poslovni broj P-222/2020-57 od 31. ožujka 2021., u sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2022.

presudio je

I Odbija se djelomično žalba tužiteljice Ljubice Jagić, kao neosnovana i djelomično potvrđuje presuda Općinskog suda u Zlataru, Stalne službe u Krapini, poslovni broj P-222/2020-57 od 31. ožujka 2021. pod točkama I./1., 4. i 5. izreke.

II Preinačuje se djelomično presuda Općinskog suda u Zlataru, Stalne službe u Krapini, poslovni broj P-222/2020-57 od 31. ožujka 2021. pod točkama I./2. i 3. izreke i sudi:

Utvrđuje se da je tužiteljica Ljubica Jagić iz Lovrećih sela, OIB: 13573713639, vlasnica nekretnina i to:

- ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1757/7, u naravi livada, pov. 385 čhv, upisana u zk. ul. br. 1987, k.o. Vrbanec;
- ¼ suvlasničkog dijela čk. br. 1731/10, u naravi put, pov. 120 čhv,
- ¼ suvlasničkog dijela čk. br. 1733/1, u naravi gospodarska zgrada i dvorište pred kućom, pov. 460 čhv i
- ¼ suvlasničkog dijela čk. br. 1733/2, u naravi kuća br. 103, i dvorište i štala u Benkovu, pov. 270 čhv, sve tri upisane u zk. ul. br. 228, k.o. Vrbanec;
- ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1720/1, u naravi šuma u Benkovu, pov. 625 čhv,

- ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1729/2, u naravi šuma u Benkovu, pov. 484 čhv,
 - ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1730/2, u naravi oranica u Benkovu, pov. 558 čhv,
 - ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1730/3, u naravi voćnjak u Benkovu, pov. 404 čhv,
 - ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1731/6, u naravi vinograd u Benkovu, pov. 252 čhv,
 - ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1731/8, u naravi oranica u Benkovu, pov. 307 čhv;
 - ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1732/2, u naravi oranica u Benkovu, pov 907 čhv,
 - ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1733/4, u naravi šuma u Benkovu, pov. 9 čhv,
 - ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1737/3, u naravi šuma u Benkovu, pov. 566 čhv,
 - ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1757/8, u naravi livada u Benkovu, pov. 869 čhv,
- sve upisane u zk. ul. br. 1962, k.o. Vrbanec,
- ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1731/5, u naravi oranica Pustača, pov. 312 čhv,
 - ½ suvlasničkog dijela čk. br. 1736/2, u naravi šuma iza kuće, pov. 344 čhv,
- obje upisane u zk. ul. br. 3195, k.o. Vrbanec 2135
- te je tuženik dužan trpjeti uknjižbu prava vlasništva u korist tužiteljice na navedenim nekretninama uz istovremeno brisanje tog prava s njegovog imena koje će se izvršiti temeljem ove presude, u roku od 15 dana.

Nalaže se zemljišnoknjižnom odjelu u Pregradi, Općinskog suda u Zlataru uspostaviti zemljišnoknjižno stanje kako je bilo prije upisa suvlasništva tuženika u odnosu na nekretnine iz točke II. ove presude.

III Nalaže se tuženiku Usavršavanje d.o.o. u stečaju da tužiteljici Ljubici Jagić u roku od 15 dana nadoknadi trošak žalbe u iznosu od 1.953,12 kn/259,22 eur¹, dok se u preostalom zahtijevanom iznosu od 1.953,12 kn/259,22 eur, zahtjev tužiteljice Ljubice Jagić za nadoknadom troška žalbe odbija, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom prvostupanjskog suda, suđeno je:

„I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„1. Utvrđuje se da je Ugovor o kupoprodaji od 28.3.2011. zaključen između Ljubice Jagić iz Lovrećih Sela 32, OIB: 13573713639 i Usavršavanje d.o.o. iz Velike Gorice, S. Kolara 3, OIB: 19466359042 ovjeren kod Javnog bilježnika Igora Martinovića iz Zagreba, broj: Ov-684/11 ništetan.

2. Utvrđuje se da je tužiteljica Ljubica Jagić iz Lovrećih sela s OIB: 13573713639, vlasnica nekretnina i to:

¹ Fiksni tečaj konverzije je 7,53450

- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1757/7, u naravi livada, pov. 385 čhv, upisana u zk. ul. br. 1987, k.o. Vrbanec;
- $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1731/10, u naravi put, pov. 120 čhv,
- $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1733/1, u naravi gospodarska zgrada i dvorište pred kućom, pov. 460 čhv i
- $\frac{1}{4}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1733/2, u naravi kuća br. 103, i dvorište i štala u Benkovu, pov. 270 čhv, sve tri upisane u zk. ul. br. 228, k.o. Vrbanec;
- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1720/1, u naravi šuma u Benkovu, pov. 625 čhv,
- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1729/2, u naravi šuma u Benkovu, pov. 484 čhv,
- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1730/2, u naravi oranica u Benkovu, pov. 558 čhv,
- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1730/3, u naravi voćnjak u Benkovu, pov. 404 čhv,
- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1731/6, u naravi vinograd u Benkovu, pov. 252 čhv,
- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1731/8, u naravi oranica u Benkovu, pov. 307 čhv;
- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1732/2, u naravi oranica u Benkovu, pov. 907 čhv,
- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1733/4, u naravi šuma u Benkovu, pov. 9 čhv,
- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1737/3, u naravi šuma u Benkovu, pov. 566 čhv,
- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1757/8, u naravi livada u Benkovu, pov. 869 čhv, sve upisane u zk. ul. br. 1962, k.o. Vrbanec,
- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1731/5, u naravi oranica Pustača, pov. 312 čhv,
- $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela čk. br. 1736/2, u naravi šuma iza kuće, pov. 344 čhv, obje upisane u zk. ul. br. 3195, k.o. Vrbanec

te je tuženik dužan trpjeti uknjižbu prava vlasništva u korist tužiteljice na navedenim nekretninama uz istovremeno brisanje tog prava s njegovog imena koje će se izvršiti temeljem ove presude u roku od 15 dana.

3. Nalaže se zemljišnoknjižnom odjelu u Pregradi, Općinskog suda u Zlataru uspostaviti zemljišnoknjižno stanje kako je bilo prije upisa suvlasništva tuženika u odnosu na nekretnine iz točke 2. presude.

4. Utvrđuje se da su Ugovori o najmu 11 JLJ od 28.3.2011. g. i 11 JLJ 07 od 27.7.2011. oba zaključena između tužiteljice i tuženika ništetni.

5. Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi parnični trošak u iznosu od 21.850,00 kn, u roku od 15 dana."

2. Protiv navedene presude tužiteljica je pravovremeno izjavila žalbu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu sukladno žalbenim navodima, podredno da je ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje te zahtijeva nadoknadu troškova parničnog postupka u povodu žalbe.

3. Na žalbu nije odgovoreno.

4. Žalba tužiteljice je djelomično osnovana.

5. Ispitujući pobijanu odluku u smislu odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-proč. tekst, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22- dalje: ZPP) utvrđeno je da prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, ali je djelomično pogrešno primijenio materijalno pravo.

6. Nije osnovan žalbeni razlog postojanja bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, zato što presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati pa tako niti onih na koje žaliteljica neosnovano ukazuje u žalbi.

7. Suprotno žalbenim navodima tužiteljice prvostupanjski sud je izveo sve parnične radnje i raspravio sva sporna pitanja na koje je upozoren u rješenju ovog suda poslovni broj GŽ-8398/15-2 od 11. prosinca 2018. pa u donošenju pobijane odluke nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP u svezi čl. 377. st. 2. ZPP.

8. Suprotno neosnovanim žalbenim navodima pobijana presuda je sastavljena sukladno odredbi čl. 338. ZPP pa nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP u svezi navedene zakonske odredbe.

9. Prvostupanjski sud je nakon provedenog postupka i ocjenom izvedenih dokaza utvrdio:

- da je tužiteljica, kao prodavateljica, sklopila s tuženikom, kao kupcem, Ugovor o kupoprodaji od 28. ožujka 2011., ovjeren kod Javnog bilježnika Igora Martinovića iz Zagreba, pod brojem Ov-684/11, kojim je tužiteljica prodala tuženiku u cijelosti nekretnine navedene u točki 2. izreke pobijane presude, za cijenu od 150.000,00 kn, koja je cijena ugovorena nakon ustanovljenja činjenica između stranaka, navedenih u zapisniku od 28. ožujka 2011.;

- da je tužiteljica potpisala priznanicu o primitku kupoprodajne cijene, pri čemu je plaćanje kupoprodajne cijene za prodane nekretnine izvršeno na način da je glavninom kupoprodajne cijene zatvoreno tužiteljičino dugovanje prema tvrtki Mundus Maksimus (u svezi čega je i dano brisovno očitovanje tog vjerovnika tužiteljice u svezi, u njegovu korist, upisane fiducije te potvrda o brisanju njenog duga), a jedan manji iznos tog novca predan je tužiteljici na ruke;

- da je 28. ožujka 2011. između stranaka sklopljen i ugovor o najmu broj 11 JLJ nekretnina na 199 mjeseci, a koje je tužiteljica prodala tuženiku s najamninom u mjesečnom iznosu od 950,00 kn s obvezom plaćanja do 28. u mjesecu za tekući mjesec na žiro račun tuženika ili neposredno na blagajnu;

- da su stranke izvansudskom nagodbom od 27. srpnja 2011. raskinule ugovor o najmu od 28. ožujka 2011. te je istom nagodbom utvrđen dug tužiteljice prema tuženiku u iznosu od 8.988,00 kn, i to u iznosu od 1.520,00 kn na ime korištenja nekretnine po ugovoru o najmu, iznosu od 18,00 kn na ime zakonske zatezne kamate, iznosu od 4.950,00 kn na ime troškova raskida ugovora te iznosu od 2.500,00 kn na ime troškova dostave dokumentacije posebnom kurirskom službom;

- da je 27. srpnja 2011. između stranaka sklopljen novi ugovor o najmu broj 11 JLJ 07 istih nekretnina koje su bile predmet naprijed navedenog ugovora o najmu, na

mjesec dana s mogućnošću produljenja redovitim uplatama naknade za najam te je ugovoren novi iznos najma u iznosu od 1.050,00 kn mjesečno počevši od 27. srpnja 2011.;

- da je 10. listopada 2011. tužiteljica s tuženikom sklopila izvansudsku nagodbu kojom je raskinut ugovor o najmu br. 11 JLJ 07 od 27. srpnja 2011. uslijed neplaćanja najma od strane tužiteljice te je utvrđen novi dug tužiteljice prema tuženiku u ukupnom iznosu od 10.000,00 kn od kojega iznosa se 7.138,00 kn odnosi na dugovanje prema izvansudskoj nagodbi od 27. srpnja 2011., iznos od 2.275,00 kn na ilegalno korištenje nekretnine za vrijeme od 27. kolovoza 2011. do 10. listopada 2011. i period od 31. listopada 2011., te iznos od 1.050,00 kn na dugovanje prema ugovoru o najmu za period od 27. srpnja 2011. do 27. kolovoza 2011.;

- da između stranaka nije sporno da je sve navedene ugovore i izvansudske nagodbe tužiteljica vlastoručno potpisala;

- da su tužiteljica i njen suprug, u vrijeme sklapanja ugovora, koji su predmet zahtjeva, bili u teškoj financijskoj situaciji, no da tužiteljica nije dokazala da je tuženik pri sklapanju tih ugovora iskoristio stanje nužde i teško materijalno stanje tužiteljice;

- da tužiteljica nije dokazala postojanje očitog nerazmjera između predmetnim ugovorima preuzetih obveza stranaka, niti je dokazala da bi vrijednost prodanih nekretnina bila puno viša od ugovorene.

10. Između stranaka nije sporna činjenica da su stranke 28. ožujka 2011. sklopile posebni dogovor o mogućnosti povratnog prava otkupa nekretnina predmet naprijed navedenog ugovora o kupoprodaji, a koju ispravu je prvostupanjski sud i pročitao kao dokaz, kao niti sadržaj te isprave i da njome tuženik kao najmodavac izjavljuje tužiteljici kao najmoprimcu svih predmetnih nekretnina da će u slučaju redovite uplate svih 199 mjesečnih rata najma od po 950,00 kn najmodavac najmoprimcu predati sve predmetne nekretnine.

11. Na naprijed navedeno činjenično stanje, koje je rezultat pravilne ocjene dokaza prema čl. 8. ZPP, prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo kada je odbio zahtjev tužiteljice za utvrđenjem ništetnosti pravnih poslova jer i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda iz navedenog utvrđenog činjeničnog stanja ne proizlaze elementi ništetnosti pravnih poslova koji su predmet zahtjeva u smislu odredbi članaka 322. do 329. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21- dalje: ZOO).

12. Na žalbene navode valja navesti da je zelenaški ugovor (čl. 329. st. 1. ZOO) takav dvostranoobvezni i naplatni ugovor kojim jedna ugovorna strana (zelenaš, lihvar) ugovara za sebe ili za nekog trećeg očito nerazmjernu imovinsku korist u odnosu na ono što je drugoj ugovornoj strani (iskorištenom) dao ili učinio ili se obvezao dati ili učiniti, iskoristivši na strani iskorištenog njegove trajne ili trenutne nepovoljne okolnosti, o čemu se, također, u konkretnom slučaju ne radi.

13. Naime, za primjenu naprijed navedenog članka nužno je kumulativno ispunjenje pretpostavki:-da (primjenom objektivnog kriterija) u trenutku sklapanja ugovora postoji očiti nerazmjer između obveza ugovornih strana,-da je jedan suugovaratelj iskoristio nepovoljan položaj drugog suugovaratelja, te – da je pritom znao ili morao znati za nepovoljne okolnosti u kojima se nalazi druga ugovorna strana. Za ocjenu da se radi o zelenaškom ugovoru potrebno je da su već s trenutkom sklapanja ugovora

ispunjene sve prethodno navedene objektivne i subjektivne pretpostavke, dok okolnosti koje nastanu nakon sklapanja ugovora nisu odlučne za ocjenu je li neki ugovor zelenaški ili nije. Nadalje, očiti nerazmjer odnosi se na prekomjerno primanje protuvrijednosti od iskorištenog suugovaratelja i po svojim značajkama odgovara onom iz čl. 375. ZOO te se on ima utvrditi prema objektivnim mjerilima, dok je teret dokaza, da se našao u stanju nužde ili teškom materijalnom stanju i da je zelenaš znao takve prilike druge strane, na iskorištenom.

14. Tužiteljica u ovom postupku u okviru načela o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP) nije dokazala točnost činjenica na kojima temelji tužbeni zahtjev za utvrđenje ništetnosti ugovora, s osnove zelenaškog ugovora, kako to pravilno zaključuje prvostupanjski sud, jer nije dokazala da bi tuženik kao ugovorna strana predmetnim ugovorima ugovorio za sebe ili za nekog trećeg očito nerazmjernu imovinsku korist u odnosu na ono što je tužiteljici kao drugoj ugovornoj strani dao ili učinio ili se obvezao dati ili učiniti, što je već samo za sebe dovoljno za odbijanje njenog zahtjeva kao u pobijanoj presudi s te osnove, a dalje nije niti dokazala da bi tuženik u vrijeme sklapanja predmetnih pravnih poslova znao za njeno stanje nužde ili teško materijalno stanje i upravo to iskoristio, odnosno njeno nedovoljno iskustvo, lakomislenost ili zavisnost za ugovaranje kakve očito nerazmjerne imovinske koristi.

15. Žalbeni navodi tužiteljice kako je ugovor o kupoprodaji za kupca potpisan po osobi koja na to nije bila ovlaštena (što tužiteljica nije niti dokazala) ne ukazuju na ništetnost tog ugovora, a što potvrđuje i činjenica da je osporavani ugovor o kupoprodaji tuženik predao nadležnom zemljišnoknjižnom odjelu radi provedbe upisa prava (su)vlasništva u njegovu korist na kupljenim nekretninama, što ukazuje da je u odnosu na tuženika bio očito sklopljen po osobi ovlaštenoj za njegovo sklapanje u ime i za račun tuženika.

16. Na žalbene navode, kako tužiteljici nije isplaćena kupoprodajna cijena navedena u ugovoru o kupoprodaji, valja odgovoriti da to nije osnova za utvrđenje ništetnosti sklopljenog ugovora. Naime, prema odredbi čl. 360. ZOO, u situaciji kada jedna strana ne ispuni svoju ugovornu obvezu, druga strana može, ako što drugo nije određeno, zahtijevati ispunjenje obveze ili, pod zakonom propisanim pretpostavkama, raskinuti ugovor jednostranom izjavom ako raskid ne nastupa po samom zakonu, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete.

17. Također, na žalbene navode, a budući je tužiteljica i u tužbi i tijekom postupka isticala prijevaru kao razlog ništetnosti predmetnih ugovora, valja navesti da je prijevara razlog za poboynost, a ne razlog za ništetnost ugovora, pa ta okolnost uopće nije pravno odlučna za ishod spornog odnosa među strankama jer tužiteljica u ovoj parnici niti ne zahtijeva poništenje predmetnih ugovora.

18. Međutim, pogrešan je zaključak prvostupanjskog suda da predmetni ugovori (o kupoprodaji i najmu) ne bi bili simulirani pravni poslovi. Upravo protivno zaključku prvostupanjskog suda simuliranost tih ugovora proizlazi iz činjenice da su istog dana između stranaka sklopljeni i ugovor o kupoprodaji i prvi ugovor o najmu te posebni dogovor o mogućnosti vraćanja nekretnina u slučaju redovnog plaćanja točno određenog broja mjesečnih rata najma. Imajući u vidu naprijed navedeno, uz činjenicu da tužiteljici osobno kupovna nije u cijelosti isplaćena, jer da je većim

dijelom kupovnine i to u iznosu od 140.000,00 do 145.000,00 kn isplaćen dug tužiteljice prema tvrtki Mundus Maksimus kako to utvrđuje prvostupanjski sud iz iskaza svjedoka Nine Bevca (a što potvrđuje i svjedok Igor Matušić) i uz činjenicu da je svjedok Nino Bevc iskazao da tužiteljica nije potpisala da ustupa određeni iznos kupovnine na ima tražbine Mundus Maksimus, kako to utvrđuje prvostupanjski sud, jasno je da su svi potpisani ugovori i isprave, koje su bile predmetom dokaznog postupka, sklopljeni u realizaciji odobravanja tužiteljičinog zahtjeva za zajmom. Činjenica da je dogovorena mogućnost „povratnog prava otkupa“ u slučaju urednog plaćanja ugovorene mjesečne najamnine kroz određeno razdoblje, koja očito predstavlja obročnu otplatu zajma, samo potvrđuje tužiteljičinu tvrdnju da je među parničnim strankama zaključen ugovor o zajmu, a ne kupoprodajni ugovor. U radnjama ugovornih strana postoji svjestan nesklad između volje i njezina očitovanja, koji se očituje na način da su sklopljeni ugovor o kupoprodaji nekretnina i ugovori o najmu tih nekretnina, iako nije postojala volja za stjecanjem vlasništva nekretnina, već su one trebale služiti kao osiguranje zajma, niti volja za sklapanjem ugovora o najmu jer je tužiteljica ostala u posjedu nekretnina i plaćala rate zajma. Srazmjer ili nesrazmjer uzajamnih davanja iz predmetnog ugovora o kupoprodaji nije relevantan za ocjenu radi li se o simuliranom pravnom poslu, jer to ne proizlazi niti iz jedne zakonske odredbe ZOO.

19. Prividan ugovor ne proizvodi pravne učinke među ugovornim stranama sukladno odredbi čl. 285. st. 1. ZOO, a sporni ugovori, o kupoprodaji i najmu, jesu prividni ugovori koji prikrivaju drugi ugovor (onaj o zajmu). S obzirom da je utvrđeno da ugovor o kupoprodaji od 28. ožujka 2011. ne proizvodi pravne učinke to je pravilnom primjenom materijalnog prava valjalo prihvatiti zahtjev tužiteljice za utvrđenje njenog prava vlasništva predmetnih nekretnina i upis tog prava u zemljišnu knjigu kao i zahtjev za uspostavom ranijeg zemljišnoknjižnog stanja. Naime, odredbom čl. 129. st. 1. Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“, broj: 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10, 55/13 60/13 i 108/17, koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja tužbe i nastanka pravnog odnosa između stranaka) propisano je da nositelj knjižnog prava čije je pravo povrijeđeno nevaljanom upisom može štiti svoje knjižno pravo zahtijevajući brisanje svake uknjižbe koja ga vrijeđa i uspostavljanje prijašnjeg zemljišno-knjižnog stanja. Budući je tuženik na temelju prividnog ugovora o kupoprodaji, koji ne proizvodi pravne učinke među ugovornim strankama, upisao svoje pravo u zemljišnoj knjizi, to je time povrijeđeno knjižno pravo tužiteljice, pa je osnovan njen zahtjev za utvrđenjem njenog prava vlasništva, jer ga tuženik nije mogao steći temeljem ugovora o kupoprodaji koji ne proizvodi pravne učinke, i trpljenjem tuženika da to pravo upiše u zemljišnu knjigu, odnosno uspostavom ranijeg zemljišnoknjižnog stanja.

20. Stranke su u ovoj parnici uspjele u približno jednakim dijelovima pa bi stoga, po ocjeni ovog suda, svaka stranka trebala snositi svoj trošak. Obzirom da tuženik nije zahtijevao nadoknadu troškova parničnog postupka, a odbijanje zahtjeva tužiteljice na nadoknadom troškova parničnog postupka je po učinku istovjetno određivanju da tužiteljica sama snosi svoje troškove, to je potvrđena pobijana odluka o troškovima postupka pod toč. 5. izreke.

21. Radi navedenog, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP odlučeno je kao pod točkom I izreke ove presude, a na temelju odredbe čl. 373. toč. 3. ZPP kao pod točkom II izreke ove presude.

22. Tužiteljici pripada pravo na nadoknadu troškova postupka u povodu žalbe i to za sastav žalbe po punomoćnici odvjetnici prema Tbr. 10. točki 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15- dalje: Tarifa) i Tbr. 42. Tarife u zahtijevanom iznosu od 3.906,25 kn. Međutim, kako je tužiteljica sa žalbom po ocjeni ovog drugostupanjskog suda uspjela u omjeru od 50% to joj je tuženik u obvezi naknaditi trošak parničnog postupka u povodu žalbe u iznosu od 1.953,12 kn, dok je u preostalom traženom iznosu njen zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan. Radi navedenog je odlučeno kao pod točkom III izreke ove presude (čl. 166. st. 1. i 2. u svezi čl. 154. st. 2. ZPP).

U Zagrebu 27. rujna 2022.

Predsjednica vijeća:
Andrina Raspor Flis

Dokument je elektronički potpisan:

Andrina Raspor-Flis

Vrijeme potpisivanja:

31-10-2022

09:11:58

DN:
C=HR
O=UPANIJSKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97-#OC.115641544852203837313334303699313538
OU=Signature
S=Raspor Flis
G=Andrina
CN=Andrina Raspor-Flis